

BİZLER İÇİN DOĞANIN ÖNEMİ

Ormanların canlı yaşamına olan etkisi çok önemli ve büyüktür. Ormanlar hem insanların hem de hayvanların hayatına önemli katkılar sağlar. Ders kitabımızda çok güzel bir resim gördüm. Resimde bir çocuk yüzünde gülen bir ifade ile bir ağaca sıkı sıkıya sarılmış, o çocuk için hayat orada durmuştu. Gerçekten rüya gibiydi. Çocuğun bu davranışına bakarken benim de içimi bir mutluluk kapladı. İnsan sadece sevdiğine sarılırdı. Eğer ki çocuk burada ağaca sarılıyorsa ağaçları çok seviyor diye düşündüm.

Her gün benim için sıradan olan kapımızın önünde duran ağaçlar, okulun bahçesindeki ağaçlar ve çevremizde gördüğüm ağaçlar artık daha çok dikkatimi çekiyordu. Bence kuşlar için olan ağaçlar... Çünkü kuşların yuva yapabileceği bir yer. Eskiden sadece göz ucuyla baktığım o ağaçlarla artık daha çok ilgilenmeye başladım. Sabahları elimden geldiğince evimin önündeki, okulumdaki ağaçları görmek beni o kadar mutlu ediyor ki... Mesela sabah bakkaldan su alırken bir damlada onlara veriyorum. Belki diyeceksiniz: Bir damla su hangisine yeter? Damla damla da olsa hepsine pay etmeye çalışıyordum. Umarım benim bu çabamdan memmunlardır. Elimden geldiğince onları sevdiğimi bu şekilde gösteriyordum.

Bir gün gürültülerle uyandım. İş makinesi sesleri odamın içine kadar geliyordu. Kafamı tekrar yastığa koymak istesemde nafi. Uykum kalmamıştı artık. Bizim evin ilerisinde boş bir arazi vardı. Oraya inşaat yapıyorlar diye düşündüm. Meğer iş makineleri bizim evin önündeki yolda çalışıyorlarmış. Yol kenarında ne kadar ağaç varsa söküp atmışlar. İnsanların bir ağaca nasıl kıydığını düşünüp durdum. Ağaçlar sadece biz insanlar için değil doğadaki tüm canlılar için gereklidir. Orman canlılarının yuvasıdır. Ekosistemin devamlılığı ormanların var olmasına bağlıdır. Ağaçlara acımadan kıyanlara anlatmak isterdim yaptıklarının sonuçlarını. Toprak kaymaları, heyelanlar, sel olaylarıyla dolu bir dünyada yaşamak isterler miydi acaba? Çocuklarına böyle bir dünya bırakmak isterler miydi? Kafamda bu düşüncelerle okulun yolunu tuttum. Derste öğretmen ve arkadaşarımla bu konu üstüne konuştuk. Herkes aynı fikirdeydi: Ormanlar yok edilmemeliydi. Öyleyse kendi adımıza ne yapabiliriz diye konuştuk.

Yani birey olarak elimizden ne gelirdi? Öğretmenimizin de desteğiyle beyin fırtınası yaptık çok güzel fikirler ortaya atıldı. Aralarında en çok kabul göreni şu oldu: Sınıfça bir takım oluşturacaktık. Çevreyi korumaya gönüllü bu amaçla çalışan ÇEVRE KORUMA TİMİ. İlk işimiz ağaçlara kuşlar için yem asmak oldu. Basitçe silindir biçimindeki bir kartona yapıştırıcı sürüp kuş yemlerine batırdık ve yapışmasını sağladık. Sonra da bunları ağaçlara asıp kuşların gelmesini beklemeye koyulduk. Çalışmamız bir hayli ses getirdi en azından çevre hassasiyetinin oluşması için bir farkındalık yaratmış olduk.

Ağaçlar katledilirken kendime verdiğim sözü böylece tutmuş oldum. Arkadaşlarım ve öğretmenlerimin desteğiyle birey olarak neler yapabileceğimizi keşfettik. Asıl olan sorunu fark etmek ve üzerine düşünmekti. Artık dünyanın geleceği konusunda o kadar da ümitsiz değilim. Bu dünya tüm canlıların yuvası, onu korumak hepimizin görev ve sorumluluğudur.

Ad-Soyad: Zeynep CANDAN

Okul: Dikilitaş Ortaokulu

Sınıf: 7/B

İlçe: Akdeniz